

ת"פ 38485/09/13 - מדינת ישראל נגד האשם אבו בלאל

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 38485-09-13 מדינת ישראל נ' אבו בלאל (עציר)

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ורד חזן תביעות לכיש
נגד
הנאשם אבו בלאל ע"י ב"כ עו"ד ז'אנה זייצב

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד להוראות סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

2. בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם, נטען כנגדו כי ביום 20.9.2013, סמוך לסנוקר בחוף הקשתות באשדוד, תקף הנאשם את המתלוננת ל"ב (להלן: "המתלוננת"), בכך שתפס אותה בשתי ידיה בידיו, בעט ברגלה ונתן לה מכת אגרוף בפניה. לאחר נסיון הפרדה, תקף הנאשם שוב את המתלוננת באגרוף, אז נפלה המתלוננת לרצפה. הנאשם תפס אותה ובעט בראשה. המתלוננת התעלפה וכששבה להכרה, הותקפה שוב על ידי הנאשם באגרוף לפניה ואיבדה את ההכרה. כשהגיעו השוטרים, משך אותה בידה. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש בדמות נפיחות ושפשוף בחלק העליון של ראשה.

3. לאחר שמיעת הוכחות, ביום 12.11.2014 נתנה עמיתתי כב' השופטת רובין לביא את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם. יצוין כי בינתיים פרשה כב' השופטת לביא מכס השיפוט, והצדדים הסכימו כי מותב אחר יגזור את הדין.

4. מהכרעת הדין עולה, כי למרות שהמתלוננת עצמה מזהרה שלא להפליל את הנאשם, ניתן אמון מלא בעד הראיה שהבחין מרחוק בתקיפת המתלוננת, אולם חלק מהתיאור, כגון התעלפותה של המתלוננת, היה רק בגדר הסקת מסקנה, ולכן נותר ספק בעניין זה (ע' 65 להכרעת הדין). כב' השופטת לביא קבעה עוד, כי שוכנעה מעבר לכל ספק סביר, כי המתלוננת הותקפה, ונפלה כתוצאה מהתקיפה, כך שאין חשיבות רבה לשאלה אם החבלות נגרמו במישרין מהמכות או מהנפילה (ע' 66 להכרעת הדין). בסופו של דבר נקבע, כי למרות שהמתלוננת והעדה ביקשו שלא להפליל את הנאשם, הרי לא נותר ספק כי הנאשם היה התוקף, כלשונה של כב' השופטת לביא: **"שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן תקף המתלוננת, והוא שגרם לה לנפילה ולחבלה של ממש: חבורה בראש, וכן לכאבים ברגל, אולם לא כפי התיאור הנרחב שבכתב האישום, אלא רק במכת אגרוף לראש, בעיטה ברגלה השמאלית, ובכל שבעת היותה שוכבת, בעט בה שוב, בראשה, ולאחר הגעת השוטרים משך בידה..."** (ע' 68 ש' 4-8).

לפרו').

5. מאז הכרעת הדין, נדחו הטענות לעונש שוב ושוב: פעם אחת לשם דחיה לקבלת תסקיר שירות המבחן, פעם נוספת לשם המצאת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולאחר מכן, לאחר שהנאשם ניתק קשר ולא התייצב לדיונים. לאחר כמה דיונים שהנאשם לא אותר, הותלו ההליכים המשפטיים כנגדו, וההליכים חודשו רק ביום 16.11.16, שנתיים לאחר הכרעת הדין.

טענות הצדדים

6. המאשימה בקשה לגזור את הדין לצד החומרה. נטען כי מדובר באירוע אלימות מתמשך, כאשר הנאשם שב והכה את המתלוננת בכוח רב גם לאחר שכבר נפלה לקרקע. בנסיבות אלה, נטען למתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.
7. בתוך המתחם, יש להביא בחשבון כי הנאשם ניהל הליך הוכחות ממושך, ואף שזו זכותו, לא ניתן להביא בחשבון לטובתו לקיחת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי. לחובתו שורת הרשעות קודמות, ולכן שומה לגזור את הדין ברף הבינוני-גבוה שבתוך המתחם.
8. ההגנה בקשה להקל עם הנאשם. נטען כי היה מקום לנהל הוכחות, שכן בית המשפט הרשיע בסופו של דבר רק בחלק ממה שיוחס לנאשם בכתב האישום. נטען כי הפסיקה שהציגה המאשימה מדברת על אירועים חמורים הרבה יותר מעניינו. עברו הפלילי של הנאשם, רובו בעבירות רכוש ולא באלימות. המתלוננת עצמה לא נוטרת לנאשם, שכן לא העידה כנגדו. הוא ניתק את הקשר ממנה ומבקש לפתוח דף חדש, ואף שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.
9. הנאשם עצמו, הביע צער על המעשה וביקש לאפשר לו לפתוח דף חדש.

מתחם העונש ההולם

10. בטרם גזירת הדין, שומה על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, בהתחשב בעקרון המנחה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ג' לחוק העונשין תשל"ז 1977.
11. תקיפה הגורמת חבלה של ממש היא עבירה שהעונש המרבי בגינה עומד על שלוש שנות מאסר.
12. המאשימה נסמכה על שני פסקי דין: במסגרת רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ'** **מדינת ישראל** (28.10.2012), אושר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, למרות העדר עבר פלילי, בגין הרשעה בעבירה דומה, אם כי מדובר היה בתקיפה בצוותא ע"י שניים של שני מתלוננים, באגרופים בפניהם ובנוסף הכה המערער את המתלונן בבקבוק בראשו. בית המשפט העליון הדגיש כי האלימות מכרסמת ביסודות החברה, ולכן על בית המשפט להרתם למאבק בתופעה זו באמצעות ענישה מרתיעה, לעיתים גם חרף המלצות שירות המבחן. במסגרת רע"פ 4883/12 **שלום הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.2012), אושרה ענישה של שנת מאסר, בגין תקיפה בצוותא של נהג מונית, אכן,

העבירות בשני אירועים אלה חמורות מענייננו, אולם לא במידה משמעותית, והענישה מלמדת על הפסיקה הנהוגה בעבירות אלימות. מנגד, ניתן למצוא גם אישור של בית המשפט העליון לענישה בדרך של עבודות שירות, במקרה דומה של מכות אגרוף (רע"פ 8822/16 עמרם בן עזרי' מדינת ישראל (17.1.2016); רע"פ 3555/16 אילן סברי' מדינת ישראל (4.5.2016); רע"פ 3021/16 משה לוזובסקי' מדינת ישראל (19.4.2016) ועוד).

13. בענייננו, כפי שקבעה כב' השופטת לביא בהכרעת הדין, מדובר באירוע מתמשך של אלימות קשה, במהלכו הנאשם הכה את המתלוננת במכתב אגרוף בראש ובבעיטה, עד שגרם לה לפילתה, וגם לאחר שנפלה ארצה, בעת שהיתה שוכבת, בעט בראשה שוב.
14. נסיבות העניין מציבות את האירוע ברמה בינונית של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ומטות את הכף לקביעת מתחם עונש הולם שבין ימי מאסר ספורים לשנת מאסר בפועל.

גזירת הדין בתוך המתחם

15. **שירות המבחן -** תסקיר שירות המבחן מפרט כי הנאשם בן המגזר הבדואי במקור מרהט, התחבר מגיל צעיר לחברה שולית. הנאשם לקח רק אחריות חלקית על המעשה, ושב וציין כי רק ניסה להרחיק אותה והיא נפלה, ולא הכה אותה כפי שנקבע. התסקיר מציין, כי הנאשם מנסה לייצב את חייו ולקיים אורח חיים תקין, אולם בהעדר תמיכה סביבתית, קיימת רמת סיכון גבוהה להשנות התנהגות עבריינית. הנאשם איננו בשל להליך טיפולי ולכן אין המלצה טיפולית, אולם שירות המבחן ממליץ על ענישה בדרך של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

16. **רישום פלילי -** לחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות. הורשע לראשונה בעבירות רכוש ואלימות בשנת 2005. נדון לראשונה למאסר בפועל של שנה בשנת 2008, בגין הרשעות בכלי רכב. בשנת 2009 נדון למאסר על תנאי בגין שתי עבירות אלימות. בשנת 2010 שוב נדון למאסר בפועל בן שנה, בגין עבירות בכלי רכב. לאחרונה, ביום 4.1.17, נדון בגין עבירות רכוש וסמים לעונש כולל של 14 חודשי מאסר בפועל, אותו הוא מרצה כעת.

17. **גזירת הדין** לצד החומרה יש להביא בחשבון כי מדובר בעבירה חמורה של אלימות ממושכת כלפי הקורבן, גם כאשר נפלה ארצה. עברו הפלילי של הנאשם איננו קל, ואפילו התסקיר מדבר על סיכון גבוה להישנות עבירות. מנגד, מדובר על עבירה שבוצעה לפני שלוש שנים וארבעה חודשים. התסקיר מפרט גם נסיון של הנאשם לעלות על דרך נורמטיבית. הנאשם מרצה כעת עונש בגין עבירות רכוש וסמים, ואם היה מצרף תיק זה, עונשו לא היה חמור בהרבה. הנאשם הדגיש כי במסגרת מאסרו הוא מבקש לעבור לאגף טיפולי ולפתוח דף חדש.

18. בנסיבות אלה, ודאי שאין להעתר היום להמלצת שירות המבחן, ויש מקום למאסר בפועל ממש. עם זאת, בהתחשב בנסיבות לקולה, אפשר כי חלק הארי מהמאסר יחפוף את מאסרו הנוכחי.

19. אשר על כן, לאחר שאני שוקל את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. ששה חודשים יהיו חופפים לעונש המאסר שהנאשם מרצה כעת, וחודשיים יצטברו לתקופת מאסרו.
- ב. ששה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירות אלימות, לרבות איומים.
- ג. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת עדת תביעה 3. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.2018. המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלוננת להעברת ההפקדה.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017 במעמד הצדדים.